

Φαιδρὸν ζεύγος ἀλληλοκρατουμένων νεανίδων διήλθε πλησίον, πολὺ πλησίον του καὶ ἀπομακρυνθὲν μετὰ τινος σπουδῆς ἤρξατο καγχαζόν.

Ὁ κύρ-Ἀντώνης ὑπέθεσεν ὅτι δι' αὐτὸν ἐγέλων.

Εἶχεν ἄδικον.

Ἐπὶ τῆς πλατείας λεωφόρου κατήρχετο, συρόμενον ὑπὸ ζεύγους εὐρώστων μελανῶν ἵππων, ὄχημα πολυτελές, ἐν ᾧ κυρία τις, νωχελῶς ἐξηπλωμένη, ἐθεῖτο τὰς τελευταίας ἀκτῖνας τοῦ ὀπισθεν τῶν ὁρέων τῆς Σαλαμίνας δύνοντος ἡλίου. Ἐκ τύχης ἔρριψεν αὕτη ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου διαβάτου βλέμμα ἀδιάφορον, ἀλλ' ὅπερ ἀπέσυρεν αὐθωρεὶ καὶ ἐγένετο ἀφανὴς εἰς τὴν καμπὴν τῆς λεωφόρου.

Ὁ ἥλιος ἐκρύπτετο ἤδη καὶ ὁ κύρ-Ἀντώνης προχωρήσας ἐσκέπτετο νὰ δώσῃ πέρας εἰς τὸν περίπατόν του, ὅτε βλέπει μακρόθεν κυρίαν τινὰ μόνην, βραδέως περιπατοῦσαν καί, ὡς φαίνεται, εὐρίσκουσαν ἡδονὴν εἰς τὸν κατὰ μόνας, παρὰ τὸ φλοισβίζον κύμα, περίπατον τοῦτον.

— Ἄς προχωρήσω ἀκόμη ὀλίγον, διελογίσθη καὶ ἀδιόρωγος κινῶν τὴν ράβδον του, προῦχώρησε βήματά τινα.

Ἄλλ' αἴφνης, ἡ ἔμφυτος αὐτῷ συστολὴ ὑπερίσχυσε τοῦ στιγμιαίου θάρρους του καὶ ἐξ ἀποστάσεως τριάκοντα βημάτων ἔκαμε μεταβολὴν τοσοῦτον ἀδεξιῶς, ὥστε κατέρριψε τὴν ράβδον του, ἥτις περιεπλήχθη μετὰ τῶν κνημῶν του. Καταπόρφυρος ἐκ συστολῆς ἀνήγειρεν αὐτὴν καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του ἀντιστρόφως.

Ἄλλ' ὦ τῆς ἐκπλήξεως!

Εἰς τὰ ὦτά του ἀντήχησεν ἡ φωνὴ τῆς ἐρχομένης γυναικός, γλυκεῖα, διαυγής, ἀργυρόσηχος, καλοῦσα αὐτὸν ὀνομαστί.

Ἰδύνατο νὰ μὴ στραφῇ;

Ἐστράφη.

Ἦ κυρία, καίτοι μακρὰν ἔτι εὐρισκομένη, ἔρριψεν ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα χάριεν, ἐμειδίασε καὶ ἐν ἀκαρεὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐκφράζον διασταγμὸν τινα.

Ὁ κύρ-Ἀντώνης, ὑπὸ τὴν μάγον γοητείαν τοῦ ἀκαριαίου, ἀλλὰ μειδιῶντος καὶ εὐμενοῦς βλέμματος ἐκείνου διατελῶν, ἐκαρφώθη, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν θέσιν του. Μυρίαὶ σκέψεις ἀπησχόλουν τὸν ἐγκέφαλόν του.

— Ποία νὰ εἴνε; τί με θέλει; διελογίζετο, καὶ παρήγορος μειδιῶσα ἐλπίς διέλαμψεν ἐν αὐτῷ. Μοί φαίνεται ὅτι καὶ ἐγὼ ἵδω καὶ ἄλλοτε αὐτὴν τὴν γυναῖκα, ἐσκέφθη, ἀλλ' εἴνε δυνατόν νὰ συνενικήσῃ ἐγὼ ποτὲ καρδίαν γυναικός; Ἡπατήθη ἴσως, προσέθετο μετὰ μικρὸν καὶ προυχώρησε.

— Καλὲ τί ἀκαταδεξία! ἐπανέλαβε καὶ αὖτις ἡ γυνὴ χαριέντως.

Ὁ κύρ-Ἀντώνης ἐστράφη καὶ δευτέρον.

Ἡ ἄγνωστος εἶχεν ἤδη πλησιάζει.

Ὁ φίλος μας παρετήρησεν εὐσωμον γυναῖκα μελανεῖμονα, νεαρὰν ἔτι, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ὁποίας ἀντηνακλῶντο αἱ ὕσταται ἀνταύγειαι τοῦ λυκαυγούς.

— Τί με θέλετε, κυρία; ἐνόμισεν ὅτι ἐπρόφερεν ὁ κύρ-Ἀντώνης καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐσκοτίσθησαν...

Ὅταν συνήλθεν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως, ἡ μελανεῖμων γυνή, ρίπτουσα ἐπ' αὐτοῦ τελευταῖον βλέμμα καὶ μειδιάμα, ἔκαμπε ταχυποροῦσα γωνίαν τινὰ παρακειμένης οἰκίας.

Μυχίον τι αἰσθημα καὶ ἀνάκτησις θάρρους, πρόσθεσις καὶ περιέργειά τις, ὑπηγόρευσαν αὐτῷ ν' ἀκολουθήσῃ τὰ ἴχνη τῆς ἀγνώστου. Ὅθεν, λαβὼν τὰ κατὰλληλα μέτρα, ὅπως καταστῇ ἀφανής, διηυθύνθη κατόπιν τῆς ὥραιας ἐκείνης, τὸ βλέμμα τῆς ὁποίας τοσοῦτον σάλον διήγειρεν εἰς τὸ στήθος του.

Τὸ ἐπελθὼν σκότος ἐβόηθει τοὺς σκοπούς του καὶ προεφύλασεν αὐτόν.

Ἦναγκάσθη νὰ ἐπιταχύνῃ τὸ βῆμα, προσκόπτων εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ χαλίκια, διότι ἡ καταδιωκομένη, χωρὶς βεβαίως νὰ μαντεύῃ ὅτι ἀκολουθεῖται ὑπὸ κατὰσκόπου, ἐτάχυνε τὴν πορείαν τῆς.

— Θὰ μάθω ποῦ κατοικεῖ, διελογίζετο ὁ ἀγαθὸς διδάσκαλος, καὶ ἂν εἴνε ἀνὺπανδρος ἢ καὶ χήρα ἔστω, θὰ λάβω τὴν τόλμην νὰ τὴν ζητήσω εἰς γάμον. Εἴνε ἡ μόνη γυνή, ἥτις με συνεκίνησε τοσοῦτον, εἴνε ἡ μόνη γυνή, ἥτις με ἠτένισε τοσοῦτον εὐμενῶς! Ἰσως δὲ διὰ τοῦ τρόπου τῆς τοῦτο ἐπιδιώκει τὴν φιλίαν, τὴν ἀγάπην μου, ἴσως...

Ἡ τελευταία αὕτη σκέψις λίαν ἐκολάκευσεν αὐτόν.

Διήλθον διαφόρους ὁδούς.

Ἡ ἄγνωστος προεπορεύετο κατὰ ἑκάτον ἕως ἑκατὸν πεντήκοντα βήματα.

Διὸ ἐνόμισεν ὁ διδάσκαλος ὅτι ἐστράφη καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, ὡς ἐκ τούτου ἐπέσπευδεν ἔτι μάλλον τὸ βῆμα.

Παρὰ φανὸν τινα ἀεριοφωτός, ἡ μελανεῖμων κυρία ἔστη καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν μονορόφου οἰκίας καλοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὁ κύρ-Ἀντώνης ἔστη ὡσαύτως ὀπισθεν τῆς γωνίας τοῦ τετραγώνου, καὶ ὅτε ἤκουσε κλειομένην τὴν θύραν, ἐν ἣ εἰσῆλθεν ἡ ἄγνωστος, ἐξεκίνησε μετὰ παλλομένην καρδίαν ἐκ τῆς συγκινήσεως.

Ἐπλησίασε.

Τὰ παραθυρόφυλλα ἦσαν κλειστά, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ὑλοπλαίσια.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑπῆρχε φῶς.

Ὁ κύρ-Ἀντώνης διήλθεν ἀφοψητὴ καὶ δὲν ἀνέτεχεν εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα, διὰ τῶν ρωγμῶν τῶν παραθύρων ἔστω, ν' ἀκούσῃ ἄπαξ ἔτι τὴν τοσοῦτον ἡδέως πλήξασαν τὰ ὦτά του φωνήν. Ἄλλ' ὦ τῆς κακοδαίμονιάς τοῦ καλοῦ διδασκάλου! Ἀντὶ τῆς γλυκεῖας φωνῆς, ἣν ἀνέμενε ν' ἀκούσῃ, γέλωτες ὁμαδὸν ἀντήχησαν καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἠκούσθη τὸ τέλος τῆς διηγήσεως τῆς ἀγνώστου κυρίας:

— Ἀκοῦς ἐκεῖ, νὰ τὸν πάρω γιὰ τὸν Ἀντώνη μας!...

Ὁ κύρ-Ἀντώνης ἐν πλήρει ἀπογοητεύσει, ἐνόησε περὶ τίνος πρόκειται καὶ ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ οἶκμά του ἀγούσαν...

Α. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β', Γ' καὶ Δ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, τοῦ δὲ Δ' καὶ Ε' πρὸς λεπτὰ 40.

La Saison

(Η ΕΠΟΧΗ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρώτη ἔκδοσις: 24 ἀριθμοὶ περιέχοντες πλέον τῶν 2000 σχεδίων διὰ πάντα τὰ ἀντικείμενα τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Κυριῶν, δι' ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα κορασιῶν, παιδῶν, ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ νεανίσκων, ὁθόνας κλίνης, τραπέζης, καλλωπισμοῦ κτλ. Πάντα τὰ εἶδη ἐργασίας τῶν Κυριῶν.

12 πίνακες περιέχοντες, πλὴν πολλῶν ὑποδειγμάτων κεντήματος, ἀρχικὰ στοιχεῖα, μονογράμματα κτλ. τοῦλάχιστον 200 σχήματα φυσικοῦ μεγέθους καὶ πλέον τῶν 400 σχεδίων κεντήματος, soutache κτλ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξάμηνος δρ. 5. Ἐτησίᾳ δρ. 10
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 6. » » 12

Ἐκδόσις πολυτελεῆς: περιέχουσα πάντα τ' ἀνωτέρω πρὸς τούτοις δὲ 36 εἰκόνες: συρμῶν χρωματισμένas κατ' ἔτος.

Τιμὴ συνδρομῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξάμηνος δρ. 10. Ἐτησίᾳ δρ. 20
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 12. » » 24

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΟΙ

ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένων ἐν τῶν πλείστων, τοῦ Δουμά, Μοντεπέν, Ρισβούργ, Βελῶ, Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ὁραίας Ἀνθοκόμου», καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεύρετα μυθιστορήματα.

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ

πᾶν βιβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δημοσιεύσωσι πλέον ἢ ἑκατὴν τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου βιβλίου, συναποτέλλουσι καὶ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον στίχον καὶ δ' ἐκάστην δημοσίευσιν.